शौनःशेपं च प्रेष्यति ॥१॥ शौ॰प७ शꣳसेत्येवम्। सं॰ होतारम् [ततो होता शंसति]।
द्यूतान्ते वा ॥२॥ प्रेष्यति · तदा तत्रैव शस्यते। सं॰ वक्ष्यमाणद्यू॰न्ते।
ओ३मित्यृचां प्रतिगरस्तथेति गाथानाम् ॥३॥ [तत्र शौनःशेपशस्त्रे] ऋचो ज्ञा-
यन्तऽएव गाथा छन्दोविशेषेण।
होताध्वर्यू हिरण्यग्योः[1] कशिपुनोरुपविष्टौ ॥४॥ सं॰ कशिपुशब्देन मसूरक
उच्यते [फलकमिति पितृभूतिः] · तयोरुपविष्टौ शौ॰पशंसनं तत्प्रतिगरं च कुर्वाते।
शौनःशेपान्ते पृथक्शते ददाति ॥५॥ पृथग्वचनाद्धतं-शतं गवामेकैकस्य द॰ति।
सहस्रे वा ॥६॥ विकल्पः। आसने च ॥७॥ ददाति · यो यत्रोपविष्टः।
कण्डूयन्याभिषेकेण प्रलिम्पते प्र पर्वतस्येति (१०.१३) ॥८॥ कण्डूयनी कृष्णवि-
षाणा · तया शरीरसंलग्नोदकाभिषेकेण प्र॰ते। सं॰ यजमानः स्वशरीरम्।
चर्मणि त्रिर्विक्रमयति विष्णोरिति (१०.१३) प्रतिमन्त्रम् ॥९॥ विक्रमणं कार-
यत्यध्वर्युः मन्त्रस्तु यजमानस्यैव क्रमणशेषत्वात्।
पालाशे शेषानासिच्य पुत्राय प्रयच्छति प्रियतमायेदं मे कर्मेदं वीर्यं पुत्रोऽनुसंत-
नोत्विति ॥१०॥ शेषा अभिषेकशेषाः।
शालाद्वार्ये जुहोति पुत्रेऽन्वारब्धे प्रजापतऽइति (१०.२०) पुत्रयजमानयोर्नाम
गृह्णाति पितृशब्दं पुत्रे कृत्वा यथायथं पश्चात् ॥११॥ अयमभिमन्युरर्जुनस्य पिते-
त्येवं पितृशब्दः पुत्रे कृतो भवति यथायथं पश्चादिति अर्जुनोऽभिमन्योः पितेत्ये-
वम् · अयममुष्य पितासावस्य पितेति मन्त्रे पाठः।
आग्नीध्रीये पालाशेन शेषान्जुहोति रुद्र यत्तऽइत्युत्तरार्धे (१०.२०) ॥१२॥ अ-
भिषेकशेषान्।
गवा७ शतमधिकं वा स्वस्याहवनीयस्योत्तरत स्थापयति ॥२३॥ स्वशब्देनात्र
भ्रातोच्यते। सं॰ स्वो ज्ञातिः सपिण्डः।
पूर्वाग्निवहनं च साग्नि ॥१४॥ शान्तिकपौष्टिकार्थोऽग्निर्येनानसोह्यते। सं॰ पूर्वा-
ग्निः [प्रथमो गृहस्थस्याग्निः शालाग्निः] आवसथ्यः स उच्यते येनानसा तत्पू॰ह-
नम् · साग्नि आवसथ्याग्निसहितम् · चकारादाहवनीयस्योत्तरतः स्थापयति।

---

१) ? यय्योः १. K pr. m. M pr. m. — Feminine!